

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU
Odluka za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta
Dana: 18. 12. 2012. g. Broj: 23
Predano postom preporučeno 206
Primeno bez takse
POTPIS SLUŽBENIKA

Broj: I KŽ-Us 38/11-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA
I
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Dražena Tripala, kao predsjednika vijeća, te Vesne Vrbetić, Žarka Dundovića, mr. sc. Marijana Svedrovića i mr.sc. Branka Brkića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Marijane Kutnjak Čaleta, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. Gorana Svaline i dr, zbog kaznenih djela iz članka 173. stavka 3. Kaznenog zakona i dr, odlučujući o žalbama Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta i optuženika Gorana Svaline, Joška Svaline, Jurice Gabrića, Ante Kosora, Harisa Žunića, Ibrahima Stollokaja, Ivana Kujundžića, Igora Dokića, Ferdia Ahmetia, Mehdiia Ahmetia, Tonča Devivia, Siniše Bradarića, Denisa Mirka Mandića, Dragana Boljata, Joška Balića i Tonča Budića, podnesenim protiv presude Županijskog suda u Splitu od 16. rujna 2010. broj K-Us-40/08, u sjednici održanoj 29. i 30. listopada 2012., u nazočnosti zamjenice Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Marinke Orlić, branitelja opt. Gorana Svaline, odvjetnika Željka Lubine, branitelja opt. Joška Svaline, odvjetnika Jadrana Franceschia, branitelja opt. Ivana Kujundžića, odvjetnika Edvarda Sušca, branitelja opt. Igora Dokića, odvjetnika Dragana Mijoča, zamjenice branitelja opt. Mehdiia Ahmetia, odvjetnika Ljube Pavasović-Viskovića, odvjetnice Sanje Baić, 29. listopada 2012. i u nazočnosti branitelja opt. Ante Kosora, odvjetnika Željka Ostoje, dana 30. listopada 2012.

presudio i riješio je:

- I. Odbacuje se kao nedopuštena žalba opt. Joška Balića.
- II. Prihvaća se djelomično žalba opt. Gorana Svaline, a povodom te žalbe i žalbe opt. Tonča Budića, po službenoj dužnosti i u odnosu na tog optuženika, ukida se pobijana presuda u odnosu na opt. Gorana Svalinu i kazneno djelo iz čl. 335. st. 1. KZ opisano u toč. 3. izreke te presude, te u odnosu na opt. Tonča Budića i kazneno djelo iz čl. 335. st. 2. KZ opisano u toč. 4. izreke te presude te se predmet u tom dijelu vraća nadležnom sudu na ponovno suđenje.

Uslijed gornje odluke žalbe USKOK-a i opt. Tonča Budića u odnosu na ta djela su bespredmetne.

III. Uslijed odluke pod II., preinačuje se pobijana presuda u odluci o kazni u odnosu na opt. Gorana Svalinu i opt. Tonča Budića na način da se opt. Goranu Svalini prihvaćaju kao utvrđene za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. u svezi st. 2. KZ kazna zatvora u trajanju od četrnaest (14) godina, za kazneno djelo iz čl. 333. st. 1. KZ, kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine i šest (6) mjeseci i za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, te se opt. Goran Svalina uz primjenu čl. 60. st. 1. i 2. toč. c. KZ osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četrnaest (14) godina i deset (10) mjeseci u koju mu se na temelju čl. 63. st. 1. KZ uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 7. kolovoza 2008., a opt. Tonči Budić se za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. u svezi čl. 38. KZ, na temelju istih zakonskih propisa, uz primjenu čl. 57. st. 1. i 4. toč. b. KZ osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od osam (8) mjeseci.

IV. Povodom žalbi opt. Jurice Gabrića, opt. Ibrahima Stollokaja i opt. Siniše Bradarića, a po službenoj dužnosti, preinačuje se pobijana presuda na način da se neće opozvati uvjetna osuda izrečena opt. Jurici Gabriću, pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu od 14. veljače 2008., br. I K-1075/07, uvjetna osuda izrečena opt. Ibrahimu Stollokaju, pravomoćnom presudom Općinskog suda u Rijeci od 8. ožujka 2007. br. Ksm-264/03 i uvjetne osude izrečene opt. Siniši Bradariću pravomoćnim presudama Općinskog suda u Splitu od 22. svibnja 2007. godine, br. K-43/07 i Općinskog suda u Omišu od 12. lipnja 2007. br. K-129/05.

V. Uslijed odluke pod IV. i djelomičnim prihvaćanjem žalbe opt. Jurice Gabrića, preinačuje se pobijana presuda u odluci o kazni u odnosu na opt. Juricu Gabrića, opt. Ibrahima Stollokaja i opt. Sinišu Bradarića na način da se za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. u svezi st. 2. KZ opt. Jurica Gabrić na temelju čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (NN br. 71/06), osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od šest (6) godina, opt. Siniša Bradarić na temelju čl. 173. st. 3. u svezi čl. 41. ZID KZ uz primjenu čl. 57. st. 2. i 4. toč. d. KZ osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine, dok se opt. Ibrahimu Stollokaju prihvaćaju kao utvrđene za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. u svezi st. 2. KZ kazna zatvora u trajanju od pet (5) godina, za kazneno djelo iz čl. 333. st. 3. KZ kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci, a za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, pa se opt. Ibrahim Stollokaj uz primjenu čl. 60. st. 1. i 2. toč. c. KZ osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od šest (6) godina.

Na temelju čl. 63. st. 1. KZ optuženicima se u izrečene kazne zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, opt. Jurici Gabriću i opt. Ibrahimu Stollokaju od 7. kolovoza 2008. pa nadalje, a opt. Siniši Bradariću od 7. kolovoza do 16. rujna 2010. godine.

VI. Prihvaćaju se djelomično žalbe opt. Ferdija Ahmetija i opt. Mehdiya Ahmetija, preinačuje se pobijana presuda u odluci o kazni u odnosu na ove optuženike, te se za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. u svezi st. 2. KZ optuženicima na temelju čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ utvrđuju kazne zatvora, opt. Ferdiju Ahmetiju u trajanju od šest (6) godina, a opt. Mehdiyu Ahmetiju u trajanju od sedam (7) godina, a prihvaćaju kao utvrđene kazne zatvora za kazneno djelo iz čl. 333. st. 3. KZ u trajanju od po šest (6) mjeseci i kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ u trajanju od po jedne (1) godine, pa se optuženici uz primjenu čl. 60. st. 1. i 2. toč. c. KZ osuđuju na jedinstvene kazne zatvora, opt. Ferdi Ahmeti u trajanju od sedam (7) godina, a opt. Mehdi Ahmeti u trajanju od osam (8) godina.

Na temelju čl. 63. st. 1. KZ optuženicima se u izrečene kazne zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru, opt. Ferdiju Ahmetiju od 26. svibnja 2008. godine do 27. svibnja 2008. i od 7. kolovoza 2008. pa nadalje, a opt. Mehdiu Ahmetiju od 11. kolovoza 2008. godine, pa nadalje.

VII. Odbijaju se kao neosnovane žalbe opt. Joška Svaline, opt. Ante Kosora, opt. Harisa Žunića, opt. Ibrahima Stollokaja, opt. Ivana Kujundžića, opt. Igora Dokića, opt. Tonča Devivija, opt. Siniše Bradarića, opt. Denisa Mirka Mandića, opt. Dragana Boljata, te u ostalom dijelu žalbe USKOK-a, opt. Gorana Svaline, opt. Jurice Gabrića, opt. Ferdija Ahmetija, opt. Mehdiu Ahmetija i opt. Tonča Budića te se u pobijanom, a neukinutom i nepreinačenom dijelu potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

Obrazloženje

Županijski sud u Splitu, presudom od 16. rujna 2010. godine, br. K-Us-40/08, proglasio je krivima opt. Gorana Svalinu, opt. Joška Svalinu, opt. Juricu Gabrića, opt. Antu Kosora, opt. Harisa Žunića, opt. Ibrahima Stollokaja, opt. Ivana Kujundžića, opt. Igora Dokića, opt. Ferdija Ahmetija, opt. Mehdiu Ahmetija, opt. Nevena Urlića, opt. Tonča Devivija, opt. Sinišu Bradarića, opt. Denisa Mirka Mandića i opt. Dragana Boljata, zbog kaznenog djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom, zloporabe opojnih droga iz čl. 173. st. 3. u svezi st. 2. KZ, opt. Gorana Svalinu, opt. Ibrahima Stollokaja, opt. Ferdija Ahmetija, opt. Mehdiu Ahmetija, opt. Denisa Mirka Mandića, opt. Joška Balića zbog kaznenog djela protiv javnog reda, udruživanja za počinjenje kaznenih djela, opt. Joška Svalinu iz čl. 333. st. 1. KZ, a ostale zbog kaznenog djela iz čl. 333. st. 3. KZ, te kaznenog djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa, dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom iz čl. 263. st. 1. KZ, a opt. Tonča Budića zbog kaznenog djela pomaganja u dovođenju u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvima iz čl. 263. st. 1. u svezi čl. 38. KZ, te opt. Gorana Svalinu i opt. Tonča Budića zbog kaznenog djela protiv javnog reda, nedozvoljenog posjedovanja oružja i eksplozivnih tvari i to opt. Gorana Svalinu iz čl. 335. st. 1. KZ, a opt. Tonča Budića iz čl. 335. st. 2. KZ.

Optuženiku Goranu Svalini je za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona iz toč. 1. izreke presude, utvrđena kazna zatvora u trajanju od četrnaest (14) godina, za kazneno djelo iz čl. 333. st. 1. KZ iz toč. 2. izreke presude kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine i šest (6) mjeseci, za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ iz toč. 2. izreke presude kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine i za kazneno djelo iz čl. 335. st. 1. KZ iz toč. 3. izreke presude kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, pa je opt. Goran Svalina uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od petnaest (15) godina.

Za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ opt. Joško Svalina je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedanaest (11) godine, opt. Ante Kosor na kaznu zatvora u trajanju od tri (3) godine i šest (6) mjeseci, opt. Haris Žunić na kaznu zatvora u trajanju od šest (6) godina, opt. Ivan Kujundžić na kaznu zatvora u trajanju od osam (8) godina, opt. Igor Dokić na kaznu zatvora u trajanju od sedam (7) godina, opt. Neven Urlić na kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine i šest (6) mjeseci, opt. Tonči Devivi, na kaznu

zatvora u trajanju od pet (5) godina i četiri (4) mjeseca, te opt. Dragan Boljat na kaznu zatvora u trajanju od tri (3) godine i četiri (4) mjeseca.

Optuženiku Jurici Gabriću je za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ utvrđena kazna zatvora u trajanju od sedam (7) godina, te uzeta kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci iz opozvane uvjetne osude iz pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu od 14. veljače 2008. godine, br. K-1075/07, pa je opt. Jurica Gabrić, uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od sedam (7) godina i tri (3) mjeseca.

Optuženiku Ibrahimu Stollokaju je za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ iz toč. 1. izreke presude utvrđena kazna zatvora u trajanju od pet (5) godina, za kazneno djelo iz čl. 333. st. 3. KZ iz toč. 2. izreke presude, kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci, za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ iz toč. 2. izreke presude kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, te je uzeta kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine i četiri (4) mjeseca iz opozvane uvjetne osude iz pravomoćne presude Općinskog suda u Rijeci od 8. ožujka 2007. godine, br. Ksm-264/03, pa je opt. Ibrahim Stollokaj uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od sedam (7) godina.

Optuženiku Ferdiju Ahmetiju je za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ iz toč. 1. izreke presude utvrđena kazna zatvora u trajanju od sedam (7) godina, za kazneno djelo iz čl. 333. st. 3. KZ iz toč. 2. izreke presude, kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci, te za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ iz toč. 2. izreke presude kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, pa je opt. Ferdi Ahmeti uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od osam (8) godina.

Optuženiku Mehdiu Ahmetiju je za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ iz toč. 1. izreke presude, utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam (8) godina, za kazneno djelo iz čl. 333. st. 3. KZ iz toč. 2. izreke presude, kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci i za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ iz toč. 2. izreke presude, kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, pa je opt. Mehdi Ahmeti uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od devet (9) godina.

Za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ opt. Siniši Bradariću je uz primjenu čl. 57. st. 2. i 4. toč. d. KZ utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri (4) godine, te uzete kao utvrđene kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine iz opozvane uvjetne osude iz pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu od 22. svibnja 2007. godine, br. K-43/07 i kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci iz opozvane uvjetne osude iz pravomoćne presude Općinskog suda u Omišu od 12. lipnja 2007. godine, br. K-129/05 te je opt. Siniša Bradarić, uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine i deset (10) mjeseci.

Optuženiku Denisu Mirku Mandiću je za kazneno djelo iz čl. 173. st. 3. KZ u svezi čl. 41. ZID KZ iz toč. 1. izreke presude, utvrđena kazna zatvora u trajanju od pet (5) godina, za kazneno djelo iz čl. 333. st. 3. KZ iz toč. 2. izreke presude, kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci i za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ iz toč. 2. izreke presude kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine i šest (6) mjeseci, te je opt. Denis Mirko Mandić, uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od šest (6) godina.

Optuženiku Jošku Baliću je kazneno djelo iz čl. 333. st. 3. KZ iz toč. 2. izreke presude utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci, a za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. KZ za djelo iz toč. 2. izreke kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, te je opt. Joško Balić, uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine i tri (3) mjeseca.

Optuženiku Tončiju Budiću je za kazneno djelo iz čl. 263. st. 1. u svezi čl. 38. KZ iz toč. 2. izreke, uz primjenu čl. 57. st. 1. i 4. toč. b. KZ utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam (8) mjeseci, a za kazneno djelo iz čl. 335. st. 2. KZ iz toč. 4. izreke presude, uz primjenu čl. 57. st. 2. i 4. toč. b. KZ kazna zatvora u trajanju od osam (8) mjeseci, te je opt. Tonči Budić osuđen uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. c. KZ na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od deset (10) mjeseci.

Na temelju čl. 63. st. 1. KZ opt. Goranu Svalini, opt. Jošku Svalini, opt. Jurici Gabriću i opt. Denisu Mirku Mandiću se u izrečene kazne zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 7. kolovoza 2008. pa nadalje, opt. Anti Kosoru od 7. kolovoza 2008. do 16. rujna 2010., opt. Harisu Žuniću od 6. kolovoza 2008. pa nadalje, opt. Ibrahimu Stollokaju od 7. kolovoza 2008. pa nadalje, te od 29. ožujka 2005. do 18. travnja 2005., koje je proveo u pritvoru prema opozvanoj uvjetnoj osudi iz pravomoćne presude Općinskog suda u Rijeci od 8. ožujka 2007. br. Ksm-264/03, opt. Ivanu Kujundiću od 8. kolovoza 2008., pa nadalje, opt. Igoru Dokiću od 7. kolovoza 2008. godine, pa nadalje, opt. Ferdiju Ahmetiju od 26. svibnja 2008. do 27. svibnja 2008. godine i od 7. kolovoza 2008. pa nadalje, opt. Mehdiu Ahmetiju od 11. kolovoza 2008. pa nadalje, opt. Nevenu Urliću od 5. rujna 2008. do 16. rujna 2010., opt. Tonču Deviviju od 13. kolovoza 2008. godine pa nadalje, opt. Siniši Bradariću od 7. kolovoza 2008. do 16. rujna 2010., te opt. Draganu Boljatu od 7. kolovoza 2008. do 16. rujna 2010. godine.

Na temelju čl. 76. st. 1. i 2. u svezi čl. 75. st. 3. KZ prema optuženicima Jošku Svalini, Ibrahimu Stollokaju, Mehdiu Ahmetiju, Nevenu Urliću, Tonču Deviviju i Denisu Mirku Mandiću, primijenjena je sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o drogama koja može trajati do prestanka razloga zbog kojih je primijenjena, a u svakom slučaju do prestanka izvršenja kazne zatvora ali ne dulje od pet (5) godina.

Na temelju čl. 80. st. 1. KZ od optuženika oduzeti su predmeti kao u izreci pobijane presude.

Na temelju čl. 80. st. 1. KZ od opt. Harisa Žunića oduzeto je osobno vozilo marke "Opel Kadet" BiH reg. oznaka 122-A-183.

Na temelju čl. 82. st. 1. i 2. u svezi čl. 80. KZ od optuženika se oduzima imovinska korist i to: od opt. Gorana Svaline iznos od 1.000 EUR, od opt. Joška Svaline iznos od 14.920,00 kn, od opt. Jurice Gabrića iznos od 800,00 kn i 200 EUR, od opt. Ivana Kujundžića iznos od 13.770,00 kn i 450 EUR, te od opt. Denisa Mirka Mandića iznos od 1.328,00 kn.

Na temelju čl. 82. st. 1. i 2. KZ od opt. Harisa Žunića se oduzima imovinska korist u iznosu kunske protuvrijednosti iznosa od 1.750 EUR.

Na temelju čl. 82. st. 1. i 2. KZ uz primjenu čl. 466. Zakona o kaznenom postupku (NN br. 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06, u nastavku: ZKP/97) od optuženika se oduzima imovinska korist i to: od opt. Gorana Svaline iznos od 114.450,00 kn, od opt. Joška Svaline iznos od 106.730,00 kn, od opt. Ivana Kujundžića iznos od 147.990,00 kn, od opt. Igora Dokića iznos od 33.750,00 kn, od opt. Ferdija Ahmetija iznos od 51.750,00 kn, od opt. Mehdiya Ahmetija iznos od 237.780,00 kn i od opt. Nevena Urlića iznos od 17.700,00 kn.

Na temelju čl. 82. st. 4. u svezi st. 2. KZ od opt. Ivana Svaline oduzima se jedno osobno vozilo marke "Mercedes CLK 310 Kompressor" reg. ozn. ST-876-RJ, broj šasijske WDB2083451F147309, jedan motocikl marke "Piaggio" tip Beverly 500 bez reg. oznake, broj šasijske ZAPM3410000007077 te od Janje Svaline jedno osobno vozilo marke "Fiat Punto 60 SX", reg. ozn. ST-787-ND, broja šasijske ZFA176000005075447 sa originalnim ključem toga vozila.

Na temelju čl. 173. st. 7. KZ od optuženika se trajno oduzima droga i pribor naveden u izreci pobijane presude.

Na temelju čl. 335. st. 3. KZ od opt. Tonča Budića i opt. Gorana Svaline se oduzima oružje, streljivo, upaljači, eksplozivne naprave i drugi predmeti navedeni u izreci pobijane presude.

Na temelju čl. 132. st. 1. i 2. ZKP/97 ošt. Zdravko Madunić se upućuje da imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parnici.

Na temelju čl. 132. st. 1. i 2. u svezi čl. 128. i čl. 130. st. 2. ZKP/97 dosuđen je imovinskopravni zahtjev kao u izreci pobijane presude.

Na temelju čl. 122. st. 1. u svezi čl. 119. st. 2. toč. 1. i 6. ZKP/97 optuženici navedeni u tom dijelu presude obvezani su na platež troškova kaznenog postupka u iznosima navedenim u izreci, a na temelju čl. 122. st. 4. ZKP/97 optuženici Haris Žunić, Ibrahim Stollokaj, Neven Urlić, Tonči Devivi, Siniša Bradarić, Denis Mirko Mandić i Dragan Boljat oslobođeni su dužnosti naknade troškova kaznenog postupka u cijelosti i isti padaju na teret proračuna.

Na temelju čl. 354. toč. 3. ZKP/97 opt. Tonči Budić oslobođen je od optužbe da bi počinio kazneno djelo protiv javnog reda, udruživanje za počinjenje kaznenih djela iz čl. 333. st. 3. u svezi st. 1. KZ a kažnjivo po čl. 333. st. 3. KZ.

Protiv te presude žali se Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta zbog odluke o kaznenoj sankciji s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženicima utvrde i izreknu jedinstvene kazne zatvora te kazne zatvora u duljem vremenskom trajanju.

Optuženik Goran Svalina žali se po branitelju Anti Čurkoviću, odvjetniku iz Splita, Željku Lubini, odvjetniku iz Splita i osobno (tri podneska), iz svih žalbenih osnova i predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži obavijest o sjednici vijeća.

Iz svih žalbenih osnova žali se i opt. Joško Svalina po branitelju Jadranu Franceschiu odvjetniku iz Splita i osobno (dva podneska) i predlaže da se pobijana presuda preinači i optuženika oslobodi od optužbe odnosno da ga se blaže kazni ili podredno da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, pred potpuno izmijenjenim vijećem. Predlaže da se branitelj pozove na sjednicu vijeća.

Optuženik Jurica Gabrić žali se po branitelju Vinku Gulišiji, odvjetniku iz Splita, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni i predlaže da se pobijana presuda preinači i optuženik oslobodi od optužbe odnosno da ga se blaže kazni. Moli da se branitelj pozove na sjednicu vijeća.

Optuženik Ante Kosor žali se po branitelju Željku Ostojiću, odvjetniku iz Splita, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona, odluke o kazenoj sankciji, oduzimanju stvari i zbog troškova kaznenog postupka s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje ili podredno preinači. Zahtijeva obavijest o sjednici vijeća.

Po branitelju Estelli Šore, odvjetnici iz Splita i osobno (dva podneska) žali se opt. Haris Žunić ne navodeći žalbene osnove, a predlaže da se pobijana presuda preinači i izmijeni pravna kvalifikacija u odnosu na opt. Žunića i da mu se slijedom toga ublaži izrečena kazna.

Optuženik Ibrahim Stollokaj je po braniteljici Mariji Baban, odvjetnici iz Splita, podnio dvije žalbe, prvu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, a drugu iz svih žalbenih osnova i predlaže da se pobijana presuda preinači u pravnoj kvalifikaciji dijela a slijedom toga i da mu se izrekne blaža kazna.

Iz svih žalbenih osnova žali se opt. Ivan Kujundžić po branitelju Edvardu Sušcu, odvjetniku iz Splita i osobno (dva podneska) i predlaže da se pobijana presuda ukine. Traži obavijest o sjednici vijeća.

Optuženik Igor Dokić žali se po branitelju Draganu Mioču, odvjetniku iz Splita iz svih žalbenih osnova i predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje odnosno preinači i optuženika oslobodi od optužbe odnosno da mu se izrekne blaža kazna i da ga se oslobodi plaćanja sudskih troškova. Moli obavijest o sjednici vijeća.

Po branitelju Toniju Vukičeviću, odvjetniku iz Splita i osobno žali se opt. Ferdi Ahmeti, ne navodeći posebno žalbene osnove i predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje odnosno preinači i optuženika oslobodi od optužbe, odnosno preinači u pravnoj oznaci djela. Traži obavijest o sjednici vijeća.

Optuženik Mehdi Ahmeti, žali se po branitelju Damiru Tomiću, odvjetniku iz Splita, ne naznačujući žalbene osnove, te po branitelju Ljubi Pavasoviću Viskoviću, odvjetniku iz Zagreba, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni i osobno iz svih žalbenih osnova i predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje odnosno preinači u pravnoj oznaci djela i odluci o kazni te

optuženiku utvrde pojedinačne blaže kazne i izrekne blaža jedinstvena kazna. Branitelj Ljubo Pavasović Visković zatražio je obavijest o sjednici vijeća.

Optuženik Tonči Devivi, žali se po branitelju Leopoldu Aljinoviću odvjetniku iz Splita i osobno (dva podneska) iz svih žalbenih osnova i predlaže da se pobijana presuda preinači i optuženika oslobodi od optužbe ili podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Predlaže da se branitelja pozove na sjednicu vijeća.

Po braniteljima Vinku Ljubičiću i Željku Vrdoljaku, odvjetnicima iz Splita, žali se Siniša Bradarić iz svih žalbenih osnova, ne navodeći žalbeni prijedlog. Traži da on i branitelj budu izvješteni o sjednici vijeća.

Optuženik Denis Mirko Mandić žali se po branitelju Evelinu Tonkoviću, odvjetniku iz Splita iz svih žalbenih osnova, te osobno (dva podneska) i predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Po branitelju Toniju Kurtoviću, odvjetniku iz Splita, žali se opt. Dragan Boljat iz svih žalbenih osnova s prijedlogom da se pobijana presuda preinači ili podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Branitelj zahtijeva da ga se izvjesti o sjednici vijeća.

Iz svih žalbenih osnova žali se i opt. Joško Balić, po branitelju Rinu Petričiću, odvjetniku iz Splita, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženik oslobodi od optužbe ili podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva da branitelj bude izvješten o sjednici vijeća.

Optuženik Tonči Budić žali se po braniteljici Ivanki Šamija, odvjetnici iz Splita, iz svih žalbenih osnova i predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu USKOK-a podnijeli su opt. Goran Svalina po branitelju Željku Lubini, odvjetniku iz Splita i opt. Dragan Boljat po branitelju Toniju Kurtoviću, odvjetniku iz Splita u kojem predlažu da se žalba USKOK-a odbije kao neosnovana.

Zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, u pisanom podnesku od 12. travnja 2011. godine, br. KŽ-DO-570/11, predložio je da se žalba USKOK-a prihvati, a žalbe optuženika odbiju kao neosnovane.

Sjednica vijeća održana je u prisutnosti zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, Marinke Orlić, branitelja opt. Gorana Svaline, Željka Lubine odvjetnika iz Splita, branitelja opt. Joška Svaline, Jadrana Franceschija, odvjetnika iz Splita, branitelja opt. Ivana Kujundžića, Edvarda Sušca, odvjetnika iz Splita, branitelja opt. Igora Dokića, Dragana Mioča, odvjetnika iz Splita, zamjenice branitelja opt. Mehdiya Ahmetija, odvjetnika Ljube Pavasovića Viskovića, odvjetnice Sanje Baić iz Zagreba, a 29. listopada 2012. godine bio je i nazočan branitelj opt. Ante Kosora, odvjetnik Željko Ostojica iz Splita.

Optuženici koji se nalaze u pritvoru, a imaju branitelje nisu dovedeni, s obzirom da vijeće i predsjednik vijeća nisu ocijenili da bi njihova nazočnost bila svrhovita, dok ostali optuženici nisu pristupili, a dostava poziva je bila uredno iskazana.

S obzirom da je opt. Joško Balić, podneskom zaprimljenim 21. lipnja 2012., izjavio da povlači podnesenu žalbu, ista je odbačena kao nedopuštena i na temelju čl. 386 ZKP/97 odlučeno je kao u toč. I izreke ove odluke.

Žalbe opt. Gorana Svaline, opt. Jurice Gabrića, opt. Ferdija Ahmetija i opt. Mehdiya Ahmetija, su djelomično osnovane, žalbe USKOK-a i opt. Tonča Budića su djelomično bespredmetne, a djelomično nisu osnovane, dok žalbe opt. Joška Svaline, opt. Ante Kosora, opt. Harisa Žunića, opt. Ibrahima Stollokaja, opt. Ivana Kujundžića, opt. Igora Dokića, opt. Tonča Devivija, opt. Siniše Bradarića, opt. Denisa Mirka Mandića i opt. Dragana Boljata, nisu osnovane.

Na žalbe zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka

Optuženik Joško Svalina u žalbi podnesenoj po branitelju ističe bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 367. st. 1. toč. 1. i 2. ZKP/97 navodeći da je na glavnoj raspravi sudjelovao sudac koji se morao izuzeti, a istu postupovnu povredu ističe i opt. Igor Dokić, označavajući je kao onu iz čl. 367. st. 1. toč. 2. ZKP/97.

U navedenom optuženici nisu u pravu, budući je sud prvog stupnja odlučivao o zahtjevu za izuzeće rješenjem od 17. prosinca 2009. na koje je uložena žalba. Radilo se o rješenju kojim je na temelju čl. 10. st. 3. ZKP/97 uskraćeno pravo optuženicima da traže izuzeće jer je prvostupanjski sud smatrao da se u konkretnom slučaju radi o zlouporabi prava i svjesnoj radnji optuženika poduzetoj i usmjerenoj na odugovlačenje kaznenog postupka.

Stoga nije bilo zapreke da se održi glavna rasprava do primitka odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske po žalbama (24. ožujka 2010. godine), jer žalba ne zadržava izvršenje rješenja (čl. 10. st. 3. ZKP/97). Osim toga, glavne rasprave su održane u izmijenjenom vijeću, osim predsjednika vijeća i kada je zaprimljena odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske odlučeno je ponovno o zahtjevu za izuzeće.

Stoga nisu ostvarene postupovne povrede na koje optuženici ukazuju, a niti ona iz čl. 367. st. 2. ZKP/97 koja se sugerira, budući radnje i provedeni dokazi na raspravama do primitka odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. veljače 2010. godine, br. I Kž-Us-9/10 (primljena 24. ožujka 2010. godine), odnosno do donošenja nove odluke o izuzeću nisu nezakoniti dokazi, čak niti u slučaju kada bi se prihvatila žalbena tvrdnja da je sud trebao zastati s postupkom.

Na opisani način nije ostvarena niti postupovna povreda iz čl. 367. st. 3. ZKP/97 jer pravo obrane nije povrijeđeno, budući je sud prvog stupnja odlučio o izuzeću rješenjem od 17. prosinca 2009. br. Kv-Us-193/09 (K-Us-40/08), a kako je već naprijed rečeno žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Optuženik Joško Svalina u žalbi podnesenoj po branitelju smatra i da je ostvarena postupovna povreda iz čl. 367. st. 2. ZKP/97 navodeći da se pobijana presuda temelji na nezakonitim dokazima čije izdvajanje je sud prvog stupnja odbio na temelju čl. 322. st. 4. toč. 4. ZKP/97.

U pravu je optuženik da je prvostupanjski sud odbio izdvajanje nezakonitih dokaza nespretno se pozivajući na odredbu čl. 322. st. 4. toč. 4. ZKP/97 međutim, obrazlažući odbijanje tog prijedloga sud prvog stupnja osnovano navodi da su izvidne mjere provedene na temelju naloga istražnog suca koji su valjano obrazloženi.

Nalog istražnog suca od 21. svibnja 2008. br. Kir-Us-35/08 koji se žalbom osporava, obrazložen je pozivanjem na dopis načelnika Sektora krim. policije PUSD od 6. svibnja 2008. godine, iz kojeg proizlazi da je Goran Svalina, od prije poznat kao osoba koja dugi niz godina vrši preprodaju većih količina opojne droge, udružen s Joškom Balićem i jednim od braće Ahmeti pod nadimkom "Sado", pa se sada nalog traži zbog vršenja kaznenih djela zlouporabe opojnih droga i drugih, a saznanja crpi od osobe koja je nazvala PU i detaljnije opisala način počinjenja tog djela, kao i drugih. Također je rekla i da drogu za Gorana Svalinu skriva i čuva izvjesni Gabrić. Naveo je i kako Svalina nabavlja veće količine opojne droge heroin, preprodaje ju braći Ahmeti i Jošku Baliću, a koristi svoje vozilo marke "Mercedes CLK" srebrne boje. Nalog je izdan na traženje USKOK-a zbog postojanje osnova sumnje da su Goran Svalina, Joško Balić i Sadad Ahmeti udruženi u organiziranu skupinu za počinjenje kaznenih djela zlouporabe opojnih droga, iznuda i dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom, time da postoje osnove sumnje da su kazneno djelo iz čl. 263. KZ počinili 21. travnja 2008. ispred ugostiteljskog objekta vl. Mire Pivca i 14./15. rujna 2007. godine i 28. travnja 2008. godine u odnosu na vozilo Igora Alagića.

Međutim, ne radi se o prvom nalogu, jer su prethodni izdani 6., 16. i 19. svibnja 2008. godine, za primjenu posebnih izvidnih mjera iz čl. 180. st. 1. toč. 1. i 3. ZKP/97, protiv istih optuženika i za ista kaznena djela.

Osim toga, s obzirom na osnove sumnje da su imenovani udruženi u organiziranu kriminalnu skupinu za počinjenje prethodno navedenih kaznenih djela, te s obzirom na prirodu i način počinjenja tih djela, da bi se osigurali dokazi za njihovo procesuiranje, ali i ostalih članova udruženja, izdavanje naloga je po stavu istražnog suca bilo neophodno, kako je to i obrazloženo.

Dakle, niti jedan od ovih naloga nije donesen u odnosu na opt. Joška Svalinu, za koga su mjere određene nalogima istražnog suca od 24. lipnja, 14. srpnja, 6. kolovoza 2008. godine, koji su dostatno obrazloženi, a u nalogu od 6. kolovoza 2008. godine, vrlo opširno su obrazložene osnove sumnje u odnosu na kazneno djelo zlouporabe opojnih droga, što se žalbenim navodima niti ne osporava.

S obzirom na sve navedeno, nije osnovana žalba opt. Joška Svaline da bi se radilo o tzv. "pecanju" i da se rezultati prvog naloga kojim žalba pogrešno smatra nalog od 21. svibnja 2008. godine, u odnosu na kazneno djelo iz čl. 173. KZ mogu smatrati tzv. "slučajnim nalazom".

U tom pravcu nije osnovan niti zahtjev opt. Gorana Svaline da se iz spisa izdvoje brojni razgovori snimljeni na CD čije izdvajanje se predlaže u žalbi podnesenoj po branitelju Lubini.

Nije osnovana niti žalba opt. Gorana Svaline izjavljena po branitelju Željku Lubini iz istog žalbenog osnova u kojoj ističe da je kao nezakonit dokaz iz spisa trebalo izdvojiti nalog od 27. lipnja 2008. godine i 14. srpnja 2008. godine i sve dokaze koji su na temelju takvih naloga pribavljeni, jer ih nije donio niti potpisao istražni sudac Mlađan Prvan.

Iz navedenih naloga nedvojbeno proizlazi da ih je donio istražni sudac Mlađan Prvan, što je i potvrdio u očitovanju zatraženom u smislu čl. 373. st. 3. ZKP/97.

To što je naloge potpisao u zamjeni drugi istražni sudac, ne čini ih nezakonitima, pa da bi se moglo raditi o postupovnoj povredi iz čl. 367. st. 2. ZKP/97.

Prema Sudskom poslovniku, na koji se poziva pobijana presuda, postoji mogućnost potpisivanja naloga po drugom sucu, a nepozivanjem na odredbu Sudskog poslovnika, prvostupanjski sud nije ostvario niti postupovnu povredu iz čl. 367. st. 1. toč. 11. ZKP/97, jer se navedena postupovna povreda može ostvariti samo ako su izostali razlozi o odlučnim činjenicama, a takva činjenica nije odredba Sudskog poslovnika koji omogućava da sudsku odluku potpiše drugi sudac umjesto suca koji ju je donio.

Optuženik Goran Svalina je predložio i da se iz spisa izdvoji nalaz i mišljenje vještaka za telekomunikacije, Predraga Jurića, koji u stvari predstavlja transkripte, što je osnovano odbijeno, jer se ne radi o dokazu, niti je isti izveden na glavnoj raspravi. Vještak je izradio transkripte tehničkih snimaka razgovora koji predstavljaju dokaz i koji su reproducirani na glavnoj raspravi. Stoga je bespredmetna žalbena tvrdnja da su navedene transkripte sačinili djelatnici policije, a vještak ih je samo prepisao. Vještačenje nije provedeno, već je vještak Jurić sačinio transkripte razgovora koji su pogrešno nazvani nalaz i mišljenje, jer se radi o pomoćnom sredstvu i isti nije izveden u dokaznom postupku pa da bi uopće došlo do postavljanja pitanja zakonitosti tih transkripata.

Neosnovana je i tvrdnja opt. Gorana Svaline u žalbi podnesenoj po branitelju Lubini da je iz spisa trebalo izdvojiti zapisnik o ispitivanju opt. Harisa Žunića pred redarstvenim vlastima, koji prileži na listu 273. do 274. spisa, a ne listu 473. kako se pogrešno navodi u žalbi.

Naime, rečenica "osumnjičenik odbio uzeti branitelja", je dio obrasca i ista nije podvučena, pa je očigledno da osumnjičenik to nije izjavio, niti on to osporava u tijeku postupka, pa ni u žalbi. Ispitivanju je bila nazočna braniteljica Estella Šore koja ga je, osim toga, branila i u tijeku cijelog postupka, pa se stoga zapisnik mogao koristiti kao dokaz u smislu čl. 177. st. 5. ZKP/97.

Osumnjičeniku su priopćene i osnove sumnje protiv njega, a pogrešku u pisanju, jer je u zapisniku navedeno "osnovne sumnje" je najblaže rečeno maliciozna žalbena interpretacija navedenog zapisnika.

Nije osnovana niti žalba opt. Denisa Mirka Mandića koji u osobno podnesenoj žalbi navodi da njegovom ispitivanju pred redarstvenim vlastima nije bio prisutan branitelj Vedran Šamija i da takav odvjetnik ne postoji.

Protivno žalbenoj tvrdnji, odvjetnik Vedran Šamija je upisan kao odvjetnik u Imenik Hrvatske odvjetničke komore, optuženik mu je osobno potpisao punomoć (list 385. spisa), a u zapisniku o ispitivanju osum. Denisa Mirka Mandića je navedeno da je bio nazočan ispitivanju, pristupio je u 10,20 sati, a ispitivanje je započelo u 10,25 sati, pa je prema tome navedeni zapisnik zakonit dokaz i na njemu se može temeljiti sudska odluka.

Neosnovan je i žalbeni navod opt. Gorana Svaline da nije bilo uvjeta za čitanje zapisnika o daktiloskopskoj pretrazi i vještačenju od 11. kolovoza 2008. godine (list 643 - 644 spisa), s obzirom da je na glavnoj raspravi saslušan kao svjedok viši kriminalistički tehničar Vinko Milić, koji je proveo daktiloskopsku pretragu vozila opt. Harisa Žunića i DKT vještačenje, te sačinio sporni zapisnik.

Međutim, tek na temelju zapisnika o daktiloskopskom vještačenju od 12. kolovoza 2008. godine (list 645 - 648 spisa) utvrđeno je da su sporni tragovi papilarnih linija prsta koji su pronađeni na pakovanjima opojne droge podudarni s otiskom prsta srednjaka desne ruke opt. Gorana Svaline međutim, žalbom se taj nalaz ne osporava, a isti nije nezakonit dokaz, jer je i u odnosu na njega ispitan na glavnoj raspravi, kao svjedok, djelatnik policije Vinko Milić.

Nisu osnovane niti žalbe opt. Gorana Svaline, opt. Jurice Gabrića, opt. Ibrahima Stollokaja, opt. Igora Dokića, opt. Ferdija Ahmetija, opt. Tonča Devivija, opt. Siniše Bradarića, opt. Denisa Mirka Mandića i opt. Dragana Boljata zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 367. st. 1. toč. 11. ZKP/97.

Žalbama se parafraziraju pojedini dijelovi ove postupovne povrede ili ona u cijelosti, a njihovim obrazlaganjem se u stvari osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja o čemu će biti riječi kod obrazlaganja tog žalbenog osnova.

Izreka pobijane presude nije nerazumljiva niti proturječna sama sebi, prvostupanjski sud je za sva svoja utvrđenja dao vrlo opširne i jasne razloge koji nisu proturječni niti sami sebi niti izreci, a nema niti proturječja između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju tih isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika.

Nisu osnovane niti žalbe zbog postupovne povrede iz čl. 367. st. 3. ZKP/97.

Optuženik Goran Svalina ukazuje da su optuženici u sudnici u vrijeme suđenja bili vezani lisicama, da raspravni zapisnici ne odražavaju ono što je bilo na glavnoj raspravi, da prvostupanjska presuda nije napisana na vrijeme, opt. Joško Svalina da nije mogao pratiti glavnu raspravu zbog svog zdravstvenog stanja, opt. Denis Mirko Mandić da je udaljen sa glavne rasprave i da mu je onemogućeno postavljanje pitanja vještacima i ostalim optuženicima, koju povredu u ime opt. Mandića nedopustivo ističe i opt. Igor Dokić, dok opt. Tonči Devivi ističe navedenu postupovnu povredu, ali je ne obrazlaže.

Nije sporno, kako to proizlazi iz zapisnika sa glavne rasprave, da su optuženici u sudnici stvarali incidentne situacije, pa je između ostalog opt. Mandić gađao predsjednika

vijeća fasciklom, slijedom čega su predsjednik vijeća i djelatnici policije morali poduzeti mjere na koje su ovlašteni zakonom i drugim propisima.

Kako to proizlazi iz raspravnog zapisnika od 14. srpnja 2010. godine (list 3206 - 3210) sud prvog stupnja je u odnosu na opt. Mandića postupio u skladu s čl. 300. st. 2. ZKP/97 i time nije povrijeđeno njegovo pravo obrane.

U odnosu na zapisnik sa glavne rasprave, stranke imaju pravo pregledati završeni zapisnik i dati primjedbe, što su optuženici i činili, bilo na zapisnik ili posebnim podnescima.

Osim toga, da bi navedena postupovna povreda bila ostvarena, potrebno je da je utjecala ili mogla utjecati na presudu, što u konkretnom slučaju nije ostvareno, niti optuženici na to ukazuju.

Stoga nisu osnovane žalbe optuženika zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, a ispitivanjem pobijane presude u tom dijelu na temelju čl. 379. st. 1. toč. 1. ZKP/97 nije utvrđeno da bi bila ostvarena koja od postupovnih povreda na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Na žalbe zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

Žaleći se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja optuženici u žalbama ističu da nema dokaza da bi počinili kaznena djela za koja ih se tereti, odnosno da nema dokaza da bi sačinjavali organiziranu grupu koja je u cilju preprodaje i ostvarivanja imovinske koristi organizirano dopremala drogu iz Bosne i Hercegovine, miješala je s punilima, skladištila je i preko niže rangiranih optuženika prodavali u uličnoj prodaji ovisnicima, odnosno da bi postavili i aktivirali dvije eksplozivne naprave.

Protivno žalbenim navodima, u kojima se samo negiraju utvrđenja suda prvog stupnja, prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi dao vrlo iscrpne razloge za sva svoja utvrđenja, pozivajući se upravo na dokaze koji se u žalbama osporavaju, svaki za sebe, a prije svega preslušani razgovori. Na taj način se pokušavaju osnažiti obrane optuženika koje osnovano sud prvog stupnja, osim obrane opt. Žunića i opt. Denisa Mirka Mandića dane pred redarstvenim vlastima, te obrana opt. Mehdijsa Ahmetijsa i opt. Tonča Devivija danim na glavnoj raspravi, nije prihvatio.

U odnosu na kazneno djelo iz toč. 1. osnovano prvostupanjski sud svoje zaključke temelji na preslušanim međusobnim razgovorima nastalim kao rezultat naloženih posebnih izvidnih mjera, potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta, zapisnicima o pretrazi stanova i vozila, toksikološkom vještačenju, uredovnim zabilješkama te navodima obrane opt. Harisa Žunića dane pred redarstvenim vlastima, obrani opt. Mehdijsa Ahmetijsa i opt. Tonča Devivija danima na glavnoj raspravi.

Na temelju tih dokaza sud zaključuje da je utvrđeno da je opt. Goran Svalina opojnu drogu nabavljao u BiH od osobe imena ili nadimka Damir s kojim ga je upoznao opt. Haris Žunić. Nakon postignutog dogovora, opt. Gorana Svaline i osobe po imenu Damir, o kupnji većih količina heroina i smjese za miješanje te nakon što je utvrđena cijena te droge, kao i

drugih droga, opt. Goran Svalina je odlazio najprije sa opt. Draganom Boljatom 20. lipnja 2008. a nakon toga i sa sada pok. Juricom Svalinom, 6. kolovoza 2008., kao kušačima te droge u BiH radi kupovine droge. Po izvršenoj kupnji drogu je predavao opt. Harisu Žuniću, koji bi, prema ranije postignutom dogovoru, istu predavao jednom od braće Svalina u njihovoj obiteljskoj kući u Trilju, za koji posao prijevoza bi opt. Haris Žunić dobivao novac. Optuženik Goran Svalina je koristeći mobitele sa više različitih Pre-paid kartica sa Damirom iz BiH dogovarao mjesto, vrijeme i način kupnje redovnih mjesečnih količina droge od po nekoliko kilograma po cijeni od najmanje 12.500 EUR po kg čistog heroína, te isporuku smjese za miješanje s tom drogom.

Protivno žalbenim navodima optuženika Gorana i Joška Svaline pravilno prvostupanjski sud nalazi utvrđenim da su optuženici Goran i Joško Svalina zajedno sa opt. Juricom Gabrićem kupljenu drogu miješali sa punilima i potom razdjeljivali na pakiranja u količini od 20 do 200 gr i u pizz-eve na što upućuje oduzeta digitalna vaga od opt. Joška Svaline sa tragovima heroína. Tako raspizz-ani heroin skladištili su dijelom u svojoj obiteljskoj kući u Trilju, a dijelom kod opt. Jurice Gabrića i opt. Ante Kosora. Po nalogu opt. Gorana Svaline optuženici Joško Svalina, Jurica Gabrić i Ante Kosor, a prema postignutom dogovoru opt. Gorana Svaline sa optuženicima Igorom Dokićem, Nevenom Urličem, Ivanom Kujundžićem i braćom Mehdijem i Ferdijem Ahmetijem istima su isporučivali ranije raspizz-ani heroin, u količinama od 20 do 200 gr heroína po cijeni od 200,00 kn/gr pri čemu su Goran i Joško Svalina novac dobiven prodajom droge zadržavali i dijelili između sebe. Optuženici Igor Dokić, Ivan Kujundžić i Neven Urlič kupljenu drogu su dalje raspizz-avali na što upućuje i oduzeta digitalna vaga za precizno mjerenje i raspizz-ani heroin od opt. Dokića, te ju predavali radi daljnje prodaje nepoznatim osobama koje su je dalje prodavale narkomanskim ovisnicima. Optuženici Mehdi i Ferdi Ahmeti, kupljenu su drogu dalje ponovo miješali sa smjesom i potom pakirali na grame i pizz-eve koju drogu su za njih dalje prodavali optuženici Ibrahim Stollokaj, Denis Mirko Mandić, Siniša Bradarić i Tonči Devivi, drugim narkomanskim ovisnicima po cijeni od 100,00 kn po pizz-u, pri čemu su dio droge koji su za nagradu zbog prodaje zadržali za sebe, novac ostvaren prodajom te droge predavali braći Ahmeti, a ovi zatim Goranu i Jošku Svalini. Svi optuženici isporuku droge su međusobno dogovarali mobitelima, na što upućuju mnogobrojni telefonski razgovori i SMS poruke između njih.

Upravo reproducirani telefonski razgovori koji se u žalbama neosnovano osporavaju upućuju da su se optuženici udružili i radi prodaje kupovali, posjedovali i prenosili drogu, pa s obzirom na navedeno osnovano prvostupanjski sud ne prihvaća obranu optuženika da su se bavili trgovinom odjevnih predmeta što su u obranama tvrdili opt. Goran i opt. Joško Svalina te opt. Jurica Gabrić, odnosno da se u razgovorima spominje isporuka pića, bakra i goriva, kako se brane opt. Ante Kosor i opt. Igor Dokić, tabletama Vijagre, što u obrani navodi opt. Ivan Kujundžić.

Tako iz razgovora br. 147 između opt. Jurice Gabrića i opt. Joška Svaline od 20. lipnja 2008. kada Joško Svalina Juricu Gabrića zove i upozorava da sluša da Gorana nema da mu se ne javlja od sinoć, da je otišao tamo po robu, a zatim nakon što je napravio pauzu govori „po majice i gaće“ te mu objašnjava da je čovjek njemu donio majice ali da Gorana nema te ga upućuje da ode do Joškove supruge, jer je ostalo gore pokvarenih majica pa da to makne, a potom da ode do glavne zgrade policije i vidi da li je tu Goranov Mercedes.

Navedeni razgovor se vodio u 12:30:55, a idući broj 159 u 15:33:01 kada razgovaraju isti sugovornici te opt. Joško Svalina govori opt. Gabriću da je Goran dolje na odjelu (policiji) da ga je odvelo iz Ciste i da te majice sve obustavi.

U razgovoru br. 146 od 16:03:41 opt. Joško Svalina pita opt. Juricu Gabrića da li ima kod sebe novaca, a kada ovaj izjavljuje da nema upućuje ga da ode do Mede, opt. Mehdiya Ahmetija i uzme koliko ima, najmanje 500 EUR a ako nema da pita Ferdija, ali da mora imati toliko te da će ga u njegovom kafiću čekati jedan plavi niski momak i ženska i neka mu da tih 500 EUR. To je Bosanac i to će vidit po glasu neka mu to da.

Iz razgovora 150 koji se vodio sutradan 21. lipnja u 12:32:37 opt. Joško Svalina upućuje opt. Gabrića da će prvo ići gore do Ante, a kasnije opt. Jurica Gabrić zove opt. Antu Kosora i pita ga jel se može spustiti do motora jer mora nešto ostaviti te ga Ante na to pita jel ono, a Jurica potvrđuje da je.

Kasnije u razgovoru br. 192 opt. Joško Svalina zove opt. Juricu Gabrića i ovaj mu govori da će sve ono odnijeti u onog njihovog, a zatim nastavlja da su tu sigurniji i da će to on lako pokupiti.

S obzirom na navedene razgovore osnovan je zaključak da je Joško Svalina preuzeo opojnu drogu koju je dovezao opt. Žunić, da se heroin skladištio dijelom kod opt. Jurice Gabrića i opt. Ante Kosora. Kada se navedeni razgovori povežu sa obranom opt. Harisa Žunića zaključuje se da je opt. Žunić heroin dovezao iz Republike BiH, predavao ga Svalinama, a potom je isti skladišten u obiteljskoj kući Svalina u Trilju i na obližnjim skrovitim mjestima, sve po njihovom razdjeljivanju i dodavanju punila.

Stoga nije prihvaćena žalba opt. Joška Svaline u tom dijelu a niti žalba opt. Gorana Svaline koji tvrdi da iz preslušanih razgovora ne proizlazi njegova odgovornost. Da se ne radi o majicama i gaćama utvrđuje se upravo na temelju razgovora opt. Gorana Svaline s opt. Harisom Žunićem pa tako iz razgovora br. 1140 proizlazi da opt. Goran Svalina zove opt. Harisa Žunića te ga upućuje kako će postupiti i govori mu da kaže čovjeku da se dogovore za petardu i tri mase i to je to. To ponavlja i 8 minuta kasnije kada ga ponovo zove i kaže mu da dođe kod onog čovjeka i da mu da njegov broj (opt. Gorana Svaline) kako bi se dogovorili, ponovo mu napominjući da mu da petardu i tri mase. Žunić mu odgovara da će odmah otići i neka se ne sekira. U idućem razgovoru opt. Goran Svalina požuruje opt. Žunića da dogovori sastanak sa Damirom i javi mu kako je dogovoreno.

Dana 16. lipnja 2008. opt. Goran Svalina zove Damira koji mu kaže da je dobio njegov broj od prijatelja, na što mu opt. Goran Svalina govori da mu treba više nego zadnji put pa da se dogovore. Nakon toga osoba po imenu Damir zove opt. Gorana Svalinu i pita ga kada će doći, a Goran mu odgovara da u petak, da bi ga Damir zatim pitao da što je rekao koliko da li tri, na što mu Goran potvrđuje da da. Nadalje slijede razgovori o cijeni i količini, dolasku opt. Gorana Svaline u Republiku BiH radi preuzimanja droge nakon čega 20. lipnja opt. Goran Svalina zove opt. Dragana Boljata i govori mu da dolazi za 10 minuta po njega nakon čega su oputovali u BiH.

S obzirom na preslušane telefonske razgovore, osnovano prvostupanjski sud ne prihvaća obranu opt. Gorana Svaline da se u BiH išao najesti, već zaključuje da je išao radi droge čiju kupovinu je dogovorio s osobom po nadimku Damir.

Iz službene zabilješke Odjela kriminaliteta droga PU Splitsko-dalmatinske utvrđeno je da su 20. lipnja 2008. oko 21,15 sati u Cisti Provo na državnoj cesti Trilj- Imotski, djelatnici policije zatekli vozilo marke Mercedes kojim je upravljao opt. Goran Svalina a s njime u vozilu bio opt. Dragan Boljat.

Da su opt. Goran Svalina i opt. Dragan Boljat išli u BiH da bi opt. Goran Svalina kupio drogu, u obrani pred redarstvenim vlastima je potvrdio opt. Haris Žunić iskazujući da je upravo toga dana 20. lipnja 2008. kada je bila utakmica Hrvatska - Turska, dovezao 3 kg heroina i 5 kg smjese za opt. Gorana Svalinu u Trilj gdje ga je sačekao Goranov brat kojega ne poznaje, a kojega opisuje kao mršavog, srednje visine što odgovara opisu opt. Joška Svaline i što se bezuspješno nastoji osporiti žalbenom tvrdnjom opt. Joška Svaline, da ranije nije tako izgledao. Tu količinu droge i smjese sakrio je u vrata vozila BMW kojeg je posudio od prijatelja te u Trilju predao Goranovom bratu. Kasnije je u nekom kafiću za obavljenju uslugu prijevoza droge primio iznos od 1.000,00 EUR.

Optuženik Žunić je u obrani naveo i da je prije toga unatrag 4 - 5 mjeseci prevezao nepoznatu količinu opojne droge heroin, a prema dogovoru s opt. Goranom Svalinom za što je dobio 250 EUR. S obzirom na izvidne mjere i obranu opt. Žunića te iznos novca koji je dobio za taj prijevoz, sud utvrđuje da se radilo o najmanje 1 kg heroina i neutvrđenoj količini punila.

Upravo s obzirom na obranu opt. Harisa Žunića danu pred redarstvenim vlastima, ispravno prvostupanjski sud ne prihvaća obranu opt. Joška Svaline da opt. Žunića ne poznaje, da se 20. lipnja 2008. nije s njim sastao i da nije bio kod kuće, a na temelju te obrane opt. Žunića ne prihvaća niti obrane opt. Joška Gabrića, opt. Ante Kosora i opt. Dragana Boljata, a posebno ne obranu opt. Gorana Svaline.

Da je između opt. Gorana Svaline i osobe po imenu Damir postojala volja i dogovor za buduće takve kupoprodaje, upućuje njihov međusobni razgovor br. 453 od 3. srpnja 2008. gdje Damir kaže da se će sve prodaje sa opt. Goranom Svalinom ići preko njega i da će roba biti kvalitetnija za 30% dok mu opt. Goran Svalina odgovara da nisu za jedan dan, te čim nešto rasproda da dolazi po novu isporuku. Također, u ranijem razgovoru sa Damirom, opt. Goran Svalina govori da nisu od danas do sutra, već za cijeli život i da ga u životu zanima samo posao.

Dakle, na temelju tako provedenih dokaza koji su rezultat posebnih izvidnih mjera osnovano prvostupanjski sud utvrđuje da je postojao razrađeni plan i prethodni dogovor za kupnju novih, većih količina opojne droge heroin koju je 6. kolovoza 2008., a nakon što mu je istu drogu predao opt. Goran Svalina, opt. Haris Žunić prenio u Republiku Hrvatsku iz BiH. Navedeno potvrđuje razgovor od 28. srpnja 2008. kada opt. Goran Svalina govori Damiru da treba doći da se dogovore, a 30. srpnja 2008. šalje mu SMS da je krenuo iz Splita i da će ga nazvati kada dođe. Kasnije ga obavještava da će uzeti sobu u hotelu Terme na Ilidži i dogovaraju se za susret za 10-tak minuta.

Da je i opt. Jošku Svalini bilo poznato gdje toga dana ide njegov brat Goran i zbog čega ukazuje njihov međusobni razgovor od 30. srpnja 2008. kada opt. Joško Svalina pita Gorana gdje je, a ovaj mu odgovara da sada ide gore, na što opt. Joško Svalina komentira da je mislio da je već krenuo.

Optuženik Goran Svalina vratio se 1. kolovoza 2008. o čemu obavještava Damira da bi 2. kolovoza 2008. nazvao opt. Harisa Žunića govoreći mu da će uzeti drugu karticu i kupiti drugi aparat, a opt. Žunić ga izvještava da je sredio sve za 8.-og te da mu ponese aparat. Nadalje, 3. kolovoza 2008. opt. Goran Svalina zove opt. Harisa Žunića i kaže mu "ono kako smo se dogovorili" a opt. Žunić mu odgovara da će ujutro uzeti ono auto pa kada on dođe. Iz razgovora od 5. kolovoza 2008. razvidno je kako opt. Goran Svalina zove opt. Harisa Žunića i kaže onako kako smo se dogovorili, a na upit opt. Žunića a to je, opt. Goran Svalina ga prekida i kaže sutra.

Sutradan 6. kolovoza 2008. opt. Goran Svalina zove sa novog mobitela opt. Harisa Žunića i od njega čuje da je skoro u Konjicu, te mu govori da samo pomalo i da kada dođe da će se čuti. Istog dana kasnije opt. Goran Svalina ponovo zove opt. Harisa Žunića i pita gdje je, a ovaj mu govori da ide lagano nabrajajući mjesta kroz koja prolazi. Goran ga pita i da li ga je Joško zvao. Kasnije opt. Joško Svalina zove Harisa te se javlja ženska osoba i Joško govori da traži Harisa na što se javlja Haris i govori da je skoro u Mostaru. Oko 18 sati opt. Goran Svalina zove ponovo opt. Harisa Žunića i govori mu da je on tu u svom, a Haris mu odgovara da je prošao Mostar i da ide prema granici na što mu opt. Goran Svalina kaže da se javi kada uđe.

S obzirom na navedene razgovore, nije prihvatljiva obrana opt. Joška Svaline da je sa opt. Žunićem kontaktirao samo iz razloga što je Goran tada bio u WC-u. Iz razgovora je vidljivo da svi znaju o čemu se radi, da Joško treba naći prenoćište za opt. Harisa Žunića kao i da opt. Žunić zna gdje će doći, jer mu Goran govori "gore ono ko i uvik".

Da je istog dana opt. Goran Svalina prelazio granicu na međunarodnom graničnom prijelazu Kamensko iz Republike BiH u Republiku Hrvatsku, na mjestu suvozača u vozilu marke Mercedes kojim je upravljao njegov sada pok. brat Jurica Svalina, proizlazi iz pročitane uredovne bilješke PP granične policije Trilj.

Iste večeri je u mjestu Dubci zaustavljeno je osobno vozilo marke Opel Kadet BiH reg. oznaka, bijele boje, kojim je upravljao opt. Haris Žunić, kako je to utvrđeno iz službene zabilješke voditelja Odsjeka kriminaliteta droga PP Splitsko-dalmatinske, pa prema tome sud zaključuje da su optuženici Goran Svalina i Haris Žunić 6. kolovoza 2008. svaki u svom vozilu krenuli iz Sarajeva prema Splitu međusobno razgovarajući tijekom puta kada i opt. Goran Svalina požuruje opt. Žunića da što prije dođe. Pri tome ga pita i da li ga je opt. Joško Svalina zvao što ukazuje na zaključak da je opt. Žunić trebao opt. Jošku Svalini u Trilju isporučiti drogu, što potvrđuje i razgovor br. 4. od 6. kolovoza 2008. kada opt. Joško Svalina pita opt. Žunića gdje je, te razgovor br. 83 u kojem opt. Žunić optuženiku Jošku Svalini govori da će za kratko vrijeme prijeći granicu, pa nema govora o slučajnom javljanju opt. Joška Svaline kako to on navodi u obrani. Optuženici Svalina i Haris Žunić su 6. kolovoza 2008. razgovarali osam puta, kako to utvrđuje prvostupajnski sud i što se u žalbi opt. Joška Svaline nastoji bezuspješno osporiti tvrdnjom da je opt. Goran Svalina razgovarao 6 puta sa opt.

Žunićem i da opt. Joško Svalina nije razgovarao sa svog telefona. Neovisno o tome, sudjelovanje opt. Joška Svaline u inkriminiranim radnjama nije s uspjehom osporeno.

Da je opt. Žunić drogu trebao dovesti u kuću opt. Gorana Svaline u Trilju govori i razgovor vođen između opt. Gorana Svaline i Damira kada opt. Goran Svalina govori Damiru da je u svom selu u Trilju i da čeka onog seljaka misleći na opt. Harisa Žunića.

Kada je opt. Haris Žunić „pao“, odnosno zaustavljen po djelatnicima policije, i kada se nije pojavio u Trilju niti do 22,00 sata, opt. Goran Svalina je to shvatio, a prvostupanjski sud to utvrđuje na temelju razgovora između opt. Joška Svaline i opt. Mehdiya Ahmetija, te opt. Mehdiya Ahmetija i opt. Ibrahima Stolakaja, između optuženika Ferdija i Mehdiya Ahmetija, gdje jedni drugima govore da gase mobitele jer da je problem velik. Na to ukazuje i razgovor između optuženika Gorana Svaline i Joška Svaline, kada Goran govori da je u bijegu, počinje bijesiti i govoriti da nije sakrio ono, da je frka, da izgleda je ovaj „pao“, misleći na opt. Žunića, da je policija oko kuće u Trilju, da gase telefone. Navedeno, upućuje na povezanost tih optuženika, a preko njih i ostalih u odnosu na njihovu međusobnu povezanost u činjenju kaznenog djela zlouporabe opojnih droga, što također opovrgava žalbene navode opt. Joška Svaline da nije bio dio grupe koja se udružila radi trgovine drogom.

Nije sporno da je 7. kolovoza 2008. pretragom vozila opt. Žunića marke Opel Kadet BiH reg. oznaka pronađena veća količina opojne droge heroin, smjese za miješanje te droge i oko 100 gr kokaina te paketić amfetamina. U zapisniku o pretrazi vrlo detaljno je opisano gdje je droga pronađena i na koji način je bila pakirana kao i punilo. Sve navedeno su potvrdili i djelatnici policije koji su saslušani kao svjedoci, Mijo Mateša, Ivica Tokić i Damjan Alerić. Djelatnici policije su iskazali i da su tijekom pretrage koristili zaštitne rukavice i da na pretragu opt. Žunić nije imao primjedbi.

Provedenim vještačenjem po Centru za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" je utvrđeno o kojoj količini i vrsti droge se radi, a koja je oduzeta tom prilikom, a utvrđeno je i što je sve oduzeto od ostalih optuženika, Ferdija Ahmetija, Igora Dokića, Denisa Mirka Mandića, a što nije bilo sporno u ovom postupku, niti se osporava u podnesenim žalbama.

Stoga osnovano prvostupanjski sud ne prihvaća obrane optuženika da se između njih ne bi radilo o trgovini opojnim drogama već prodaji bakra, goriva, odjevnih predmeta, CD-a, škampa, pike, balota, pive i sličnih predmeta, a navedeno zaključuje na temelju niza preslušanih razgovora, a prije svega obrane opt. Mehdiya Ahmetija dane na glavnoj raspravi koji je, kada su mu predloženi pojedini razgovori, iskazao da priznaje da se ne radi o bakru, baloti, CD-u kada se ti izrazi upotrebljavaju u razgovorima, već o opojnoj drogi u određenim količinama. Pojasnio je da je izraz petica, izrazi deset i četrdeset znači 5, 10 ili 40 gr heroína, da izraz cila balota označava količinu heroína koja može iznositi 5 ili 10 gr da 50 kg bakra označava 50 gr heroína, da kada se spominje izraz bakar da se to odnosi na heroin. Kada se spominje izraz CD u razgovorima da se taj naziv odnosi na heroin, da 3 CD označavaju 3 gr heroína, dok izraz cvancik znači 20 gr heroína. Izraz 60 pari cipela koje spominje u razgovoru s bratom Ferdijem Ahmetijem, označava 60 gr heroína koji su raspizali opt. Ibrahim Stollokaj i opt. Denis Mirko Mandić. Izraz brzina označava drogu amfetamin - speed, izrazi ono drugo označava kokain, izrazi 0,3 ili 0,4 označavaju količinu heroína od 3 ili 4 žličice od kave.

Tako npr. preslušani razgovor od 26. srpnja 2008. u kojem opt. Joško Svalina zove opt. Mehdiya Ahmetija i govori mu da spremi 50 kg bakra pa će on doletit dole, a potom opt. Mehdi Ahmeti govori opt. Stollokaju da mu spremi 50 kg bakra i bočicu jer da će doći Joža, misli se na opt. Joška Svalinu. Za takve razgovore opt. Ahmeti je potvrdio da je riječ o opojnoj drogi a vodio ih je i sa opt. Joškom Svalinom i opt. Juricom Gabrićem.

Osnovano prvostupanjski sud nije prihvatio niti obranu opt. Jurice Gabrića koji je nastojao umanjiti svoju ulogu u počinjenju djela, a koja mu je pripadala u organizaciji, a s obzirom na razgovore sa Mehdiem koji Gabrića oslovljava sa Asu i Kralju, govori mu da je zvao neki Nume misleći na opt. Nevena Urlića, da valja njemu dati 5 pa da li će to on sa Svalinom riješiti, na što mu opt. Gabrić odgovara da mu može dati da misli da je to neki njegov, a da će on reći Žuži. Mehdi mu govori da ga obavijesti, a Gabrić ga ponovo upućuje da mu da. U idućem razgovoru Gabrić govori Mehdiu da ako ga ponovo Numi zove, da mu onda da ono što ga pita, a jednu mukte. Sve navedeno govori u prilog zaključka da je opt. Jurica Gabrić imao visoko pozicioniranu ulogu u toj organizaciji pa stoga nije osnovana žalba u kojoj tvrdi da niti jedan izvedeni dokaz ne govori da bi sudjelovao u inkriminiranim radnjama na način kako ga se tereti.

Da su optuženici prodavali raznu opojnu drogu govori i razgovor od 3 srpnja 2008. te SMS poruka Gabrića Mehdiu u kojoj navodi "Asu, koliko bi brzoga taman idem po to".

Na temelju preslušanih razgovora utvrđena je uloga opt. Ferdija Ahmetija, te činjenica da je znao ulogu svakoga i prihvaćao svoju ulogu, te prodavao opojnu drogu posredstvom opt. Denisa Mirka Mandića i opt. Ibrahima Stollokaja. Radi se o razgovorima između optuženih Mehdiya i Ferdija Ahmetija, u kojima se navode količine droge, cijena, te koliko će se od koje količine raspizz-ati u manja pakovanja.

U navedenim razgovorima braća Ahmeti spominju i opt. Juricu Gabrića što samo potvrđuje njegovu ulogu u organizaciji. Da Jurica Gabrić distribuira opojnu drogu po nalozima braće Svalina upućuju i razgovori između opt. Gorana Svaline i opt. Igora Dokića, kojemu radi daljnje prodaje opt. Goran Svalina isporučuje heroin dajući, nakon primljene narudžbe, uputu opt. Jurici Gabriću kada, gdje i kome će isporučiti opojnu drogu te da od istoga preuzme novac. Iz preslušanih razgovora proizlazi da se opt. Goran Svalina našao sa opt. Igorom Dokićem u Igorovom kafiću nakon čega zove opt. Juricu Gabrića i upućuje ga da za pola sata da 50 kg bakra onome di i prošli put, onom jakom, misleći na opt. Igora Dokića, da bi kasnije u razgovoru provjerio da li je to riješio. Iz razgovora vođenog sutradan je utvrđeno da su se optuženici Goran Svalina i Igor Dokić našli u stanu Dokića da bi zatim opt. Goran Svalina ponovo zvao Gabrića i od njega tražio da odnese za koliko može i da od njega uzme 1.000 EUR te Gabrić u drugom razgovoru potvrđuje Svalini da je Dokiću odnio i sve uzeja. I 4. lipnja 2008. u razgovoru Dokić traži od Gorana Svaline jednu 25-cu, hitno, na što Goran Svalina zove Gabrića i kaže mu da ovome donese 25 kg bakra i da od njega uzme 500 EUR.

Dakle, kontakti optuženika Igora Dokića i Gorana Svaline su bili svakodnevni i preko opt. Jurice Gabrića opt. Igor Dokić je dobivao heroin i predavao mu novac koji je ovaj nosio Svalini, što samo potvrđuje zaključke prvostupanjskog suda o djelatnosti opt. Gabrića, koji žalbenim navodima nisu s uspjehom osporeni.